

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

16. wzywa Komisję, aby wyjaśniła stosowanie zasad konkurencji w rolnictwie w celu dostarczenia rolnikom i ich organizacjom międzybranżowym narzędzi umożliwiających poprawę ich możliwości negocjacji; wzywa do oceny istniejącego unijnego prawa konkurencji oraz do jego zmiany, aby w większym stopniu uwzględnić szkodliwy wpływ koncentracji pionowej na cały łańcuch dostaw żywności, zamiast ograniczać się jedynie do określenia względnych pozycji poszczególnych przedsiębiorstw na rynku i zakłóceń konkurencji, widzianych jedynie z punktu widzenia negatywnych skutków, jakie przynoszą konsumentom;

17. wzywa Komisję, by lepiej koordynowała prace swych poszczególnych służb, aby móc odgrywać bardziej aktywną rolę w procesie monitorowania cen w całym łańcuchu żywnościowym oraz w procesie monitorowania dynamiki sprzedaży detalicznej i odpowiednich udziałów rynkowych w całej UE; wzywa do utworzenia urzędu niezależnego rzecznika ds. handlu żywnością, który będzie współpracował z odpowiednimi organami ds. handlu i konkurencji, a także z działającymi w każdym państwie członkowskim krajowymi rzecznikami ds. handlu, w celu koordynowania i wymiany informacji; uważa ponadto, że zarówno rzecznik europejski, jak i poszczególni rzecznicy krajowi powinni być odpowiedzialni za gwarantowanie zgodności z odpowiednimi przepisami oraz za zalecanie na czas odpowiednich sankcji;

18. wzywa Komisję do szczegółowego zbadania różnic w podejściu 27 krajowych organów ds. konkurencji i w polityce krajowej w tej dziedzinie oraz do zachęcania do poszukiwania rozwiązań, które uwzględniają wszystkich partnerów uczestniczących w łańcuchu produkcji żywności i zapobiegają przypadkom nadużywania dominującej pozycji jednego lub ograniczonej liczby ogniw łańcucha środków produkcji lub łańcucha zbytu, co często osłabia pozycję producenta rolnego;

19. uważa za sprawę priorytetową przeprowadzenie w całej UE kampanii informującej rolników o przysługujących im prawach umownych oraz o najczęściej stosowanych nielegalnych i nieuczciwych praktykach umownych i handlowych stanowiących nadużycie, a także o dostępnych im środkach zgłaszania nadużyć;

20. uważa, że sposobem na rozwiązanie problemu zakłóceń równowagi w łańcuchu dostaw żywności jest samoregulacja, konieczne jest jednak także regulowanie i dostosowanie prawa konkurencji; podkreśla, że państwa członkowskie powinny wspierać opracowywanie najlepszych praktyk lub kodeksów postępowania we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, tj. producentami, przedstawicielami przemysłu, dostawcami, detalistami oraz przedstawicielami konsumentów, przy jak najlepszym wykorzystaniu istniejących synergii;

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Przestrzeń kosmiczna w służbie obywateli

P7_TA(2012)0013

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli (2011/2148(INI))

(2013/C 227 E/04)

Parlament Europejski,

— uwzględniając tytuł XIX Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 189 dotyczący polityki w zakresie badań i rozwoju technologicznego oraz polityki przestrzeni kosmicznej, w którym mowa między innymi o opracowaniu europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej celem wspierania postępu naukowo-technicznego, konkurencyjności przemysłowej i realizacji polityk UE,

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „EUROPA 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie strategii UE 2020 ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 2010 r. zatytułowany „Zintegrowana polityka przemysłowa w erze globalizacji. Konkurencyjność i zrównoważony rozwój na pierwszym planie” (COM(2010)0614),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie polityki przemysłowej w dobie globalizacji ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 kwietnia 2011 r. zatytułowany „Ku strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli” (COM(2011)0152),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli,
- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 11 listopada 2003 r. zatytułowaną „Przestrzeń kosmiczna: nowa granica Europy dla rozszerzającej się Unii – Plan działania dla wdrażania europejskiej polityki kosmicznej” (COM(2003)0673),
- uwzględniając decyzję 2004/578/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zawarcia umowy ramowej między Wspólnotą Europejską a Europejską Agencją Kosmiczną (ESA) ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Przegląd śródkresowy europejskich programów nawigacji satelitarnej” (COM(2011)0005),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie śródkresowego przeglądu europejskich programów nawigacji satelitarnej: ocena wdrożenia, przyszłe wyzwania i perspektywy finansowe ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie finansowania europejskiego programu satelitarnej nawigacji radiowej (Galileo) w ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. oraz wieloletnich ram finansowych na lata 2007–2013 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. zatytułowany „Budżet z perspektywy »Europy 2020«” (COM(2011)0500),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 683/2008 w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa (GMES): dbamy o bezpieczniejszą planetę” (COM(2008)0748),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa (GMES): Wyzwania i kolejne działania dotyczące komponentu kosmicznego” (COM(2009)0589),
- uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 911/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES) i początkowej fazy jego realizacji (lata 2011-2013) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 57.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0093.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 63.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0265.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 146E z 12.6.2008, s. 226.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 196 z 24.7.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 1.

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

- uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 912/2010 ustanawiające Agencję Europejskiego GNSS ⁽¹⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania w sprawie zastosowań globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS)” (COM(2010)0308),
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jak również Komisji Transportu i Turystyki (A7-0431/2011),
- A. mając na uwadze, że w art. 189 TFUE powierzono Unii Europejskiej wyraźne zadanie opracowania europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej w celu wspierania postępu naukowo-technicznego, konkurencyjności przemysłowej i realizacji jej polityk,
- B. mając na uwadze, że polityka przestrzeni kosmicznej stanowi zasadniczy element strategii „Europa 2020” i jest integralną częścią inicjatywy przewodniej dotyczącej polityki przemysłowej,
- C. mając na uwadze, że usługi w zakresie komunikacji satelitarnej są już wykorzystywane przez rządy i obywateli UE,
- D. mając na uwadze, że polityka ta wspomaga osiągnięcie celów dotyczących inteligentnej, zrównoważonej gospodarki sprzyjającej włączeniu społecznemu poprzez tworzenie miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji, oferowanie szans na rynku, pobudzanie do innowacyjności i podnoszenie poziomu komfortu i bezpieczeństwa obywateli,
- E. mając na uwadze, że przestrzeń kosmiczna ma dla Europy strategiczne znaczenie i jest kluczowym elementem zapewniającym Europie niezależność w podejmowaniu decyzji i w działaniach,
- F. mając na uwadze, że skonsolidowana wartość obrotów europejskiego przemysłu kosmicznego wynosi 5,4 mld euro i że przemysł ten zatrudnia ponad 31 tys. wysoko wykwalifikowanych pracowników,
- G. mając na uwadze, że europejski sektor komunikacji satelitarnej ma kluczowe znaczenie dla utrzymania solidnego europejskiego przemysłu kosmicznego; biorąc pod uwagę to, że ponad połowa obrotów europejskiego przemysłu kosmicznego pochodzi z produkcji lub wynoszenia na orbitę satelitów telekomunikacyjnych,
- H. mając na uwadze, że Parlament Europejski systematycznie udzielał pełnego wsparcia europejskiemu GNSS, realizowanemu poprzez programy Galileo i EGNOS, mającemu na celu podniesienie jakości codziennego życia obywateli europejskich, zapewnienie autonomii i niezależności Europy oraz uzyskanie znacznego udziału w światowym rynku zaawansowanych technologii, który to udział uzależniony jest od nawigacji satelitarnej,
- I. mając na uwadze, że w obecnych czasach UE jest uzależniona od amerykańskiego globalnego systemu pozycjonowania (GPS) i przeznaczają około 7% PKB na ten system, oraz mając na uwadze, że program Galileo w porównaniu z amerykańskim systemem GPS będzie oferował korzyści, takie jak: większa dokładność, globalna integralność danych, potwierdzanie autentyczności i gwarancja usług oraz strategiczna autonomia Unii Europejskiej; mając na uwadze znaczenie faktu, że Galileo może przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności i jakości wielu usług w Europie,
- J. mając na uwadze, że zwiększone koszty programu – wynikające między innymi z niedokładnych prognoz kosztów i niedostosowanych strategii zarządzania kosztami – oznaczają, że z aktualnego budżetu można finansować jedynie rozmieszczenie początkowej zdolności operacyjnej (IOC),
- K. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła wniosek dotyczący finansowania Galileo w obrębie wieloletnich ram finansowych 2014-2020, lecz ramy te nie obejmują finansowania programu GMES i stanowią przez to poważne zagrożenie dla przyszłości tego programu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 11.

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

- L. mając na uwadze, że przed podjęciem decyzji dotyczącej zwiększenia zobowiązań finansowych z budżetu UE w zakresie następných wieloletnich ram finansowych konieczne jest przedstawienie przez Komisję jasnej i szczegółowej oceny wszystkich możliwych opcji technicznych oraz związanych z nimi kosztów i korzyści zarówno w odniesieniu do programu Galileo, jak i GMES,
- M. mając na uwadze, że GMES również jest europejskim programem przewodnim w służbie obywateli europejskich, dostarczającym informacji geograficznych w celu wsparcia instytucji publicznych we wdrażaniu strategii politycznych, w tym strategii związanych z zarządzaniem środowiskiem i ryzykiem oraz ochroną obywateli; mając na uwadze, że program GMES musi zagwarantować ciągłość dostępu do informacji o środowisku i bezpieczeństwie dzięki stałej infrastrukturze obserwacyjnej umieszczonej w przestrzeni kosmicznej i na Ziemi przy jak najlepszym wykorzystaniu zasobów dostępnych w Europie,
- N. mając na uwadze, że zachowanie konkurencyjnego, zaawansowanego technologicznie przemysłu kosmicznego, wspieranego przez ambitny program w dziedzinie badań i rozwoju oraz przez dodatkowe działania, badanie przestrzeni kosmicznej, zapewnianie bezpieczeństwa infrastruktury kosmicznej i współpracę międzynarodową, mają zasadnicze znaczenie dla powodzenia polityki przestrzeni kosmicznej,
- O. mając na uwadze, że – jak podkreśla Komisja Europejska – należy zapewnić niezależny dostęp do przestrzeni kosmicznej, aby zrealizować cele europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej,
- P. mając na uwadze, że fachowa wiedza przemysłu europejskiego ma zasadnicze znaczenie dla powodzenia polityki przestrzeni kosmicznej, a wielkie programy europejskie odgrywają kluczową rolę w procesie integracji europejskiej oraz pod kątem konkurencyjności,

Cele europejskiej strategii w zakresie przestrzeni kosmicznej

1. przyjmuje z zadowoleniem komunikat Komisji Europejskiej zatytułowany „Ku strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli” jako pierwszy etap całościowej i ukierunkowanej na potrzeby użytkownika polityki Unii Europejskiej służącej interesom obywateli, realizacji unijnych polityk i dyplomacji UE; jest przekonany, że Unia Europejska powinna skoncentrować swoje wysiłki na rozwoju usług kosmicznych niższego szczebla, z których obywatele czerpaliby korzyści i których celem byłaby poprawa procesu kształtowania polityki i jej wdrożenia; uważa, że odpowiednie wykorzystanie programów kosmicznych, takich jak Galileo i GMES mogłoby w znaczny sposób zmniejszyć koszty ponoszone przez zainteresowane sektory z dalszą korzyścią dla regionów i wspólnot lokalnych;
2. ocenia, że ważne jest, aby polityka przestrzeni kosmicznej była realistyczną polityką służącą podniesieniu jakości codziennego życia obywateli europejskich, umożliwieniu urzeczywistnienia nowego wzrostu gospodarczego, rozwojowi potencjału innowacyjności i wsparciu postępu naukowego na poziomie światowym; podkreśla, że rozwiązania kosmiczne (opierające się na najnowocześniejszych technologiach i konkurencyjnej europejskiej bazie przemysłowej) są niezbędne do tego, aby stawić czoło najważniejszym obecnym wyzwaniom społecznym, do których zalicza się klęski żywiołowe oraz monitorowanie zasobów i klimatu, aby rozwinąć sektor telekomunikacji oraz promować zastosowania w dziedzinie polityki w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu, gospodarowania gruntami, zarządzania środowiskiem, rolnictwa, bezpieczeństwa morskiego, rybołówstwa i transportu;
3. zwraca uwagę na ważną rolę sieci satelitarnych w osiągnięciu celu zakładającego rozwój internetu szerokopasmowego w całej UE do 2013 r., co z kolei pomoże osiągnąć cele unijnej agendy cyfrowej;
4. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący opracowania polityki przemysłu kosmicznego pod kątem specyficznych potrzeb każdego podsektora; podkreśla przy tym, że tego typu polityka powinna zostać uzgodniona nie tylko z ESA i państwami członkowskimi, lecz także z Parlamentem Europejskim;
5. ocenia, że Unia Europejska jest odpowiedzialna za koordynowanie i konsolidację krajowych polityk i programów kosmicznych celem stworzenia spójnego podejścia europejskiego we współpracy ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami; podkreśla, że takie podejście powinno mieć na celu wspieranie solidnej, konkurencyjnej i niezależnej europejskiej bazy przemysłowej oraz powinno wspierać potencjał polityki przemysłowej w zakresie projektowania, opracowywania, uruchamiania, obsługi i wykorzystywania systemów kosmicznych w perspektywie średnio- i długoterminowej, wraz z mechanizmami finansowymi i prawnymi;

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

6. przyjmuje z zadowoleniem cele strategii służącej wzmocnieniu europejskiej infrastruktury kosmicznej oraz wspieraniu badań celem zwiększenia samodzielności technologicznej europejskiej bazy przemysłowej, tworzenia powiązań między sektorem kosmicznym a innymi sektorami przemysłowymi oraz pobudzania innowacyjności, jako siły napędowej konkurencyjności europejskiej;
7. zauważa jednak, że choć w komunikacie Komisji wskazano działania priorytetowe, to nie są one w pełni określone; podkreśla, że należy je doprecyzować i uwzględnić ocenę wszystkich opcji technicznych oraz związanych z nimi kosztów, ryzyka i korzyści, a także konsekwencji społecznych, w tym wszystkie możliwe skutki dla bazy przemysłowej Unii Europejskiej i europejskiej polityki przemysłowej; podkreśla, że europejski program kosmiczny powinien koncentrować się na obszarach związanych z europejską wartością dodaną, a także w ramach tego programu powinno unikać się rozproszenia wysiłków lub podwajania działań podejmowanych przez ESA;
8. podkreśla, że niezbędne jest jasne zarządzanie polityką przestrzeni kosmicznej, przy jak najlepszym wykorzystaniu umiejętności dostępnych w Europie, obejmujące skuteczne mechanizmy nadzoru i koordynacji, w celu zharmonizowania priorytetów i zapewnienia dobrego zarządzania zasobami pozyskiwanymi z funduszy krajowych oraz unijnych, ESA oraz innych europejskich agencji zajmujących się przestrzenią kosmiczną i istotnych dla UE;
9. odnotowuje, że do tej pory w trakcie siedmiu posiedzeń Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej zaledwie jeden raz krótko nawiązano do kwestii transportu w Europie i że podczas obrad ww. Rady nie poddano szczegółowym rozważaniom znaczenia polityki przestrzeni kosmicznej dla transportu, co odzwierciedlają wyniki jej prac;
10. podkreśla potrzebę większego zrozumienia uzależnienia kluczowych sektorów od przestrzeni kosmicznej i zachęca państwa członkowskie oraz Komisję do podkreślania znaczenia przestrzeni kosmicznej;
11. przypomina, że sektor transportu odgrywa kluczową rolę w realizacji celów UE 20-20-20 w dziedzinie emisji CO₂ oraz zużycia energii, a także celów strategii „Europa 2020” i że nie można osiągnąć trwałego wzrostu bez skutecznie funkcjonującego sektora transportu;
12. uważa, że strategia Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej jest konieczna w celu zapewnienia, że technologie kosmiczne będą w pełni przyczyniały się do bezpieczniejszego i skuteczniejszego zarządzania ruchem i kontroli ruchu we wszystkich rodzajach transportu;
13. podziela pogląd Komisji na temat tego, że Europa powinna utrzymać niezależny dostęp do przestrzeni kosmicznej, dzięki czemu będzie zdolna do realizacji celów przyjętych w ramach polityki przestrzeni kosmicznej i będzie mogła dalej korzystać z osiągnięć w dziedzinie produktów i usług kosmicznych; zachęca zatem Komisję do przedstawienia konkretnych propozycji w strategicznym sektorze rakiet nośnych, szczególnie poprzez potraktowanie go ze szczególną uwagą w ramach polityki przemysłowej w dziedzinie kosmicznej;
14. podkreśla, że w ramach polityki dotyczącej przestrzeni kosmicznej kwestie związane z wynoszeniem na orbitę mają szczególnie ważny charakter; podkreśla potrzebę zaistnienia nowego europejskiego bodźca politycznego w tym zakresie, biorąc pod uwagę obecną trudną sytuację gospodarczą sektora wynoszenia na orbitę na całym świecie;

Projekty przewodnie Galileo i GMES

15. jest zdania, że Galileo jest programem przewodnim Unii Europejskiej i pierwszym światowym systemem nawigacji satelitarnej stworzonym do użytku cywilnego, który mógłby umożliwić Unii osiągnięcie niezależności w jednej z dziedzin strategicznych;
16. wzywa Komisję do odpowiedniego uzupełnienia ram prawnych i finansowych, zwłaszcza w perspektywie opracowania ram finansowych na lata 2014–2020, podejścia w zakresie efektywnego zarządzania, usług Galileo oraz zasad dotyczących odpowiedzialności; w tym kontekście, z myślą o zapewnieniu zdolności operacyjnej Galileo i gotowości do jego pełnego wykorzystania, podkreśla konieczność:

— określenia zasad dotyczących zarządzania przyszłymi działaniami w ramach Galileo,

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

— całościowego zrationalizowania struktury organizacyjnej programu;

17. uważa, że początkowa zdolność operacyjna (IOC), zdolna zapewnić początkowe usługi, powinna zostać osiągnięta najpóźniej do 2014 r., co sprawi, że Galileo rzeczywiście zostanie, zwłaszcza dla producentów odbiorników, drugą referencyjną konstelacją GNSS; wyraża zadowolenie z powodu wystrzelenia na orbitę w procesie walidacji dwóch satelitów operacyjnych dnia 21 października 2011 r. z europejskiego portu kosmicznego w Kourou;

18. jest przekonany, że pełna zdolność operacyjna (FOC), oparta na konstelacji 27 satelitów wraz z odpowiednią ilością zapasowych satelitów i odpowiednią infrastrukturą naziemną, jest warunkiem wstępnym uzyskania wartości dodanej Galileo w zakresie potwierdzania autentyczności, wysokiej precyzji i nieprzerwanego funkcjonowania i w związku z tym warunkiem wstępnym osiągnięcia korzyści gospodarczych i społecznych; wyraża obawę, że Galileo straci swoją przewagę, jeśli system nie zostanie ukończony na czas i jeśli wprowadzanie do obrotu i umiędzynarodowianie usług nie zostaną odpowiednio przeprowadzone; uważa, że jasne i jednoznaczne poparcie ze strony wszystkich instytucji europejskich w celu osiągnięcia pełnej zdolności operacyjnej (FOC) jest niezbędne do przekonania użytkowników i inwestorów o długotrwałym zaangażowaniu Unii Europejskiej;

19. ocenia, że plan finansowy, jaki należy przyjąć z myślą o Galileo, powinien być opracowany tak, aby zapewnić, że zostaną spełnione wymogi długoterminowe i dotyczące ciągłości, obejmujące koszty eksploatacji, konserwacji i części zamiennych;

20. wzywa Komisję i Agencję Europejskiego GNSS, aby w większym stopniu starały się o poprawę wymiany informacji o GNSS między potencjalnymi użytkownikami i inwestorami oraz aby wspierały wykorzystanie usług opartych na GNSS oraz określiły i wspierały popyt na te usługi w Europie;

21. jest głęboko przekonany, że dodatkowe finansowanie GNSS można zapewnić jedynie znacznie zwiększając świadomość decydentów i społeczeństwa w zakresie kosztów i korzyści, jakie GNSS może mieć dla gospodarki i społeczeństwa UE; wyraża uznanie dla realizacji konkretnych inicjatyw, takich jak konkurs pomysłów Galileo Masters;

22. przypomina, że EGNOS stanowi konkretny i działający program; wyraża przekonanie, że konieczne jest pokreślenie w pełni wartości tego programu i konkretne wykorzystanie jego zastosowań; podkreśla znaczenie pokrycia systemem EGNOS całego terytorium UE w celu wzmocnienia wspólnego rynku; podkreśla również konieczność rozszerzenia tego systemu na południe, wschód, południowy wschód Europy, a także region Morza Śródziemnego, Afrykę i rejon arktyczny;

23. podkreśla, że programy Galileo i EGNOS odgrywają zasadniczą rolę w tworzeniu jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz w dalszym rozwoju bezpiecznego i gospodarnego zarządzania ruchem lotniczym w Europie; w związku z tym wzywa do opracowania ambitnego i precyzyjnego harmonogramu wdrożenia obydwu programów oraz stabilnego finansowania badań naukowych i innowacji, które zapewnią postęp techniczny i rozszerzenie zdolności przemysłowych; domaga się ułatwienia dostępu MŚP do finansowania, jako warunku terminowego uruchomienia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, będącej strategicznym krokiem w kierunku wspierania integracji europejskiej i wzmocnienia wspólnego rynku europejskiego;

24. jest zdania, że propagowanie wykorzystania programów EGNOS i Galileo w lotnictwie cywilnym jest strategicznym wymogiem niezbędnym dla stosowania systemu SESAR, zwłaszcza w odniesieniu do jego wykorzystania w procedurach lądowania i na małych lotniskach;

25. wzywa państwa członkowskie do potwierdzenia ich zaangażowania w projekty kosmiczne UE, takie jak SESAR, które będą niezwykle ważne dla przyszłego wzrostu i zatrudnienia w różnych sektorach;

26. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania przejrzystości finansowania strategii wykorzystywania przestrzeni kosmicznej do celów wojskowych i cywilnych oraz przejrzystości związanej z nimi współpracy;

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

27. podkreśla, że programy Galileo i EGNOS mają zasadnicze znaczenie dla skutecznej i zrównoważonej pod względem środowiskowym kontroli ruchu drogowego, systemów pobierania opłat za użytkowanie dróg, eCall i systemów śledzenia obiektów w czasie rzeczywistym, a także przyszłych tachografów cyfrowych;

28. podkreśla, że nadzorowanie transportu niebezpiecznych i zanieczyszczających środowisko towarów powinno być priorytetem w ramach satelitarnych systemów obserwacji i nawigacji;

29. uważa, że GMES jest również programem przewodnim Unii Europejskiej, który odgrywa zasadniczą rolę w obserwacji Ziemi; podkreśla znaczenie wkładu programu GMES w osiągnięcie celów strategii Europa 2020 oraz we wspieranie wzrostu i gospodarki ekologicznej, jak również długoterminowych inwestycji w zakresie technologii i infrastruktury; ponownie podkreśla znaczenie GMES, jako narzędzia o zasadniczym znaczeniu dla zwalczania zmian klimatu i degradacji środowiska; zaznacza, że poprzez gromadzenie i analizowanie informacji na poziomie krajowym, regionalnym i globalnym, GMES umożliwi pozyskiwanie dokładnych i użytecznych danych do celów: monitoringu atmosfery, środowiska morskiego i obszarów lądowych, ochrony ludności, zapobiegania zagrożeniom, systemów wczesnego ostrzegania, zarządzania kryzysowego, a także akcji ratowniczych w następstwie katastrof ekologicznych, naturalnych lub spowodowanych przez człowieka, kontroli obszarów morskich i wybrzeży, rozwoju rolnictwa, nadzoru wód, gruntów i terytoriów oraz gospodarowania nimi poprzez innowacyjne technologie w zakresie sporządzania oceny oraz opracowywania sprawozdań środowiskowych, zdolne do łączenia danych przestrzennych z danymi in-situ;

30. wzywa Komisję do uzupełnienia ram prawnych i przedstawienia wniosku dotyczącego efektywnego zarządzania na różnych poziomach rozwoju programu i zarządzania nim, z uwzględnieniem wiedzy eksperckiej organów sektora publicznego w UE, w tym agencji UE, a także sektora prywatnego, w celu opracowywania i koordynowania usług ukierunkowanych na potrzeby użytkownika; wzywa Komisję i inne instytucje do włączenia finansowania programu GMES w wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020; ponownie podkreśla, że włączenie finansowania programu GMES do wieloletnich w ram finansowych pozwoliłoby uniknąć zmarnowania inwestycji dotychczas podejmowanych w ramach siódmego programu ramowego na rzecz badań w dziedzinie usług i informacji; zwraca uwagę na to, że brak planu finansowego określającego długoterminowe wsparcie ekonomiczne może zniweczyć dotychczasowe inwestycje; uważa, że zwrócenie się do państw członkowskich o dalsze pokrywanie kosztów uruchomienia i i rocznych kosztów prowadzenia tego programu doprowadzi do zwiększenia kosztów w okresie długoterminowym, nierównego dostępu do uzyskiwanych informacji i nierównych korzyści dla obywateli europejskich, prawdopodobieństwa czasowego zawieszenia tego programu i wynikającego z tego braku ciągłości w przekazywaniu danych, a w efekcie do zależności od nieeuropejskiej infrastruktury kosmicznej, co spowodowałoby niepewną sytuację gospodarczą dla przemysłu związanego z tym sektorem;

31. podkreśla, że koszty GMES zostały już pokryte do końca 2013 r. i wyniosły ogółem 3 mld EUR (ogólny koszt satelitów w wysokości 2,3 mld EUR i koszty usług w wysokości 700 mln EUR) oraz szacuje się, że roczne koszty operacyjne programu w latach 2014-2020 wyniosą średnio 850 mln EUR rocznie; wzywa Komisję do wspierania partnerstwa publiczno-prywatnego i do przyciągania większej ilości kapitału z sektora prywatnego;

32. wzywa Komisję do zaproponowania długoterminowego planu finansowego i planu zarządzania w oparciu o analizę wszystkich możliwych opcji i do ustanowienia organizacji operacyjnej zapewniającej właściwe zarządzanie danymi i dostarczanie danych pozyskiwanych z usług, aby utrwalić obecną pomyślność programu i osiągnąć cel jego pełnej operacyjności od 2014 r.; jest zdania, że aby zapewnić otwarty dostęp, a także i dostępność istniejących danych, działania te należy zintegrować ze wspólną europejską polityką dotyczącą danych; ocenia, że ważne jest określenie umów, jakie należy zawrzeć z agencjami krajowymi celem maksymalizacji interoperacyjności, ciągłości i zarządzania przedmiotowym systemem; jest zdania, że należy wprowadzić rozróżnienie między wykorzystaniem do celów naukowych i wykorzystaniem do celów handlowych z jednej strony a z drugiej strony między działaniami w zakresie rozwijania prowadzonymi przez ESA a działaniami w zakresie rozmieszczenia, operacyjności systemu i jego zmian, które wymagają odrębnych struktur europejskich i umiejętności;

33. uznaje społeczne korzyści, jakie program GMES oznacza dla użytkowników, dla których ciągłość i zrównoważony rozwój są konieczne, aby mogli jak najlepiej wykorzystać potencjał infrastruktury obserwacyjnej, oferowanej przez ten program;

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

Bezpieczeństwo przestrzeni kosmicznej i realizacja celów dotyczących bezpieczeństwa i obrony

34. wyraża poparcie dla rozważań Komisji dotyczących wzmocnienia wymiaru programu GMES związanego z bezpieczeństwem, dla celów zapewnienia nadzoru granic, wsparcia działań zewnętrznych UE, nadzoru morskiego, nagłych wypadków o złożonym charakterze, pomocy humanitarnej, obrony cywilnej itp., przy uwzględnieniu sensytywnego charakteru przetwarzanych danych oraz potrzeby ochrony prywatności i innych praw obywatelskich;

35. uważa, że polityka dotycząca przestrzeni kosmicznej musi uwzględniać politykę bezpieczeństwa najważniejszych europejskich infrastruktur kosmicznych, a także bezpieczne odzyskiwanie urządzeń wycofanych z eksploatacji; uznaje rosnące uzależnienie gospodarki, polityki i społeczeństwa europejskiego od infrastruktury kosmicznej i podkreśla kluczowe znaczenie infrastruktury związanej z sektorem kosmicznych dla wzmocnienia autonomii Europy w podejmowaniu decyzji; jest zdania, że stworzenie europejskiego systemu ostrzegania przed kolizjami w przestrzeni kosmicznej (Space Situation Awareness) mogłoby przyczynić się do ochrony najważniejszej europejskiej infrastruktury kosmicznej przed zderzeniem się statków powietrznych, śmieciami kosmicznymi lub przed zagrożeniem ze strony obiektów spadających na Ziemię oraz przed kosmicznymi warunkami meteorologicznymi o podwyższonym ryzyku; jest zdania, że tworzenie jakichkolwiek nowych programów europejskich powinno opierać się na istniejących zdolnościach, kompetencjach i infrastrukturze, które wymagały inwestycji ze strony wszystkich państw członkowskich, jak również na rozwijaniu brakujących obecnie zdolności;

36. uważa, że maksymalne wykorzystanie usług w zakresie komunikacji satelitarnej bezpośrednio przyczyni się do wsparcia konkurencyjności europejskiego przemysłu produkcyjnego, rozbudowania bazy przemysłowej w Europie i zajęcia się realizacją następujących głównych celów polityki:

- osiągnięcia celu polegającego na rozwoju internetu szerokopasmowego w całej UE, w tym usług nowej generacji, zważywszy na to, że sieci satelitarne są kluczowym elementem połączenia technologii niezbędnym dla osiągnięcia celów unijnej agendy cyfrowej;
- wdrożenia zrównoważonego, bezpiecznego i inteligentnego systemu transportu lądowego, morskiego i powietrznego;
- maksymalizacji wkładu UE w realizację programów współpracy z krajami rozwijającymi się oraz zwiększenia wkładu UE w osiągnięcie milenijnych celów rozwoju;
- zapewnienia odpowiedniej roli UE w reagowaniu na przyszłe klęski żywiołowe w UE i poza nią;

Pobudzanie badań i innowacji

37. jest zdania, że chcąc możliwie jak najlepiej wykorzystać produkty kosmiczne w służbie swoich obywateli, Unia Europejska potrzebuje solidnej wiedzy i bazy technologicznej, tak aby mogła działać niezależnie, a także dysponować konkurencyjnym przemysłem kosmicznym zdolnym do konkurowania na sprawiedliwych warunkach z pozaeuropejskim przemysłem kosmicznym; podkreśla, że ramy prawne, administracyjne i finansowe mają zasadnicze znaczenie dla inwestycji przemysłowych w badania i innowacje; uważa, że UE musi inwestować, by zapewnić sobie dostęp do przestrzeni kosmicznej i obiektów orbitalnych;

38. podkreśla znaczenie przyszłej strategii na rzecz badań i innowacji w dziedzinie polityki dotyczącej przestrzeni kosmicznej, która zapewni postęp technologiczny, rozwój przemysłu i zwiększenie konkurencyjności UE oraz przyczyni się do tworzenia nowych miejsc pracy na terytorium UE; uważa, że europejska polityka dotycząca badań przestrzeni kosmicznej i jej rozwoju musi zapewniać dostępność niezbędnych technologii charakteryzujących się odpowiednim stopniem zaawansowania, wymaganym poziomem niezależności oraz możliwością zastosowania w konkurencyjnych warunkach; wzywa Komisję do rozwijania harmonogramu strategicznego celem zapewnienia spójności działań podejmowanych przez Unię Europejską w zakresie badań i rozwoju z działaniami podejmowanymi przez ESA i państwa członkowskie w odniesieniu do wszelkich niezbędnych technologii, kompetencji i podwójnych źródeł niezbędnych do osiągnięcia konkurencyjności, niezależności europejskiej i dostępu do rynków międzynarodowych, jak również do ograniczenia ryzyka związanego z programami europejskimi;

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

39. ocenia jako konieczne wprowadzenie mechanizmów i programów służących pobudzaniu rynku produktów i usług pochodnych programu Galileo/EGNOS i GMES, jak również rynku telekomunikacji i usług zakładających połączenie rozmaitych usług kosmicznych celem skutecznego spełnienia wymagań obywateli;

40. uważa również, że dla wzmocnienia niezależności i konkurencyjności europejskiej niezbędne jest, aby na przystępnych warunkach utrzymać niezależność w dostępie do przestrzeni kosmicznej poprzez preferowanie użytkowania europejskich statków i systemów wyrzeliwania i sprawdzenie, czy organizacja operacyjna i przemysłowa jest dostosowana do wspólnych wymagań, a w konsekwencji zachęca Komisję do przedstawienia konkretnych propozycji sprzyjających strategicznemu podsektorowi raket nośnych, szczególnie poprzez potraktowanie go ze szczególną uwagą w ramach polityki przemysłowej w dziedzinie kosmicznej;

41. wzywa Komisję do odpowiedniego podjęcia kwestii wymogów finansowych i praktycznych w przyszłych programach ramowych w zakresie badań; uważa w szczególności, że należy zintegrować badania produktów i usług związanych z przestrzenią kosmiczną i ich rozwój jako kluczowe technologie wspomagające różne sektorowe dziedziny badawcze, takie jak zmiana klimatu, środowisko, transport, rolnictwo itp., a nie jako oddzielną dziedzinę związaną z przestrzenią kosmiczną;

42. wzywa Komisję do dokonania we współpracy z ESA analizy możliwości badania przestrzeni kosmicznej ze wskazaniem potencjalnych kosztów i korzyści; jest w związku z tym zdania, że należy rozwijać wspólną strategię z partnerami międzynarodowymi na podstawie umowy o współpracy opartej na ogólnym porozumieniu wszystkich zainteresowanych stron oraz na rozsądnych składkach z Unii Europejskiej;

Współpraca międzynarodowa

43. ponownie stwierdza, że współpraca międzynarodowa dla celów pokojowych jest podstawową wartością Unii Europejskiej oraz podstawą jej polityk; ocenia, że współpraca międzynarodowa powinna służyć promocji europejskich technologii, infrastruktury i usług, europejskiej naukowej, technicznej i przemysłowej doskonałości, optymalnemu dostępowi europejskich użytkowników do danych, wymianie wiedzy i interooperacyjnemu rozwojowi zastosowań przydatnych do sprostania najważniejszym wyzwaniom społecznym, które stoją obecnie zarówno przed Europą, jak i resztą świata; podkreśla, że UE powinna przodować w dziedzinie badań kosmicznych i odgrywać ważną rolę strategiczną na świecie, zwłaszcza w negocjacjach międzynarodowych, związanych z SSA i badaniem przestrzeni kosmicznej; podkreśla, że skuteczniejszą realizację działań w sektorze polityki przestrzeni kosmicznej może zapewnić współpraca na płaszczyźnie przemysłowej i współużytkowanie inwestycji w duże programy, takie jak Międzynarodowa Stacja Kosmiczna;

44. podkreśla znaczenie zapewnienia odpowiedniej roli UE w reagowaniu na przyszłe klęski żywiołowe w UE i poza nią;

45. wzywa Komisję do opracowania międzynarodowej strategii współpracy przy współudziale państw członkowskich i ESA, aby rozwinąć dialog w dziedzinie polityki kosmicznej z partnerami strategicznymi (Stany Zjednoczone, Federacja Rosyjska i Japonia) oraz zbadać możliwość nawiązania podobnego dialogu z innymi wschodzącymi potęgami, takimi jak Chiny, Indie i Brazylia;

46. przypomina decydom politycznym w Unii Europejskiej, że największa część rynków instytucjonalnych na świecie nie jest niestety otwarta dla konkurencji międzynarodowej oraz że przewidywana współpraca międzynarodowa powinna się opierać na warunkach umożliwiających sprawliwą wymianę;

47. podkreśla, że współpraca międzynarodowa, jeżeli jest pożądana, szczególnie w dziedzinie badań, powinna się opierać na wzajemności i wzajemnych korzyściach; wyraża ubolewanie z powodu tego, że rynki instytucjonalne naszych głównych konkurentów w sektorze kosmicznym są zamknięte dla przemysłu zagranicznego, w tym europejskiego;

Czwartek, 19 stycznia 2012 r.

Stosunki między Unią Europejską a ESA

48. przypomina, że zgodnie z art. 189 TFUE Unia Europejska ustanawia odpowiednie stosunki z Europejską Agencją Kosmiczną, aby ustalić podział wspólnych obowiązków i uniknąć nakładania się zakresów ról i powielania inwestycji;

49. jest zdania, że rosnące zaangażowanie Unii Europejskiej w politykę przestrzeni kosmicznej wymaga ponownego określenia stosunków z ESA i z agencjami krajowymi przy uwzględnieniu faktu, że rozwijane przez ESA i agencje krajowe umiejętności techniczne i w zakresie planowania mają zasadnicze znaczenie dla utrzymania zdolności technologicznych i konkurencyjności przemysłu europejskiego reprezentującego wysoki poziom oraz że Unia Europejska mogłaby się skoncentrować na operacyjności, ewolucji i ciągłości systemów kosmicznych, które są dla niej niezbędne, jak również na ekspansji na rynkach międzynarodowych i potrzebach użytkowników;

50. wzywa Komisję, aby odgrywała swoją rolę przywódcy politycznego i organu kontrolnego w stosunku do organizacji, które działają na jej zlecenie;

*

* *

51. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Unikanie marnotrawienia żywności

P7_TA(2012)0014

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2012 r. Jak uniknąć marnotrawienia żywności: strategie na rzecz poprawy wydajności łańcucha żywnościowego w UE (2011/2175(INI))

(2013/C 227 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 191 i art. 192 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczący zachowania, ochrony i poprawy jakości zdrowia ludzkiego i środowiska,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie zielonej księgi Komisji w sprawie gospodarowania bioodpadami w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie sprawiedliwego wynagrodzenia dla rolników: poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie uznania rolnictwa za sektor strategiczny w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 48.

⁽³⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 22.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0006.